

[Margrete Auken]

forstærkninger i stedet sendes til Sydvestasien, og da det i givet fald særligt vil dreje sig om amerikanske marineinfanteristyrker, som ifølge Dyvig-rapporten er tildelt NATOs nordregion, må Danmark være berørt af disse analyser.

Svar (8/1 85):

Forsvarsministeren (Engell):

Da det drejer sig om en rapport, der er klassificeret efter NATOs regler, kan jeg ikke give detaljerede oplysninger om dens indhold.

Der er imidlertid for Danmarks vedkommende tale om forslag, hvis gennemførelse ville betyde en generel styrkelse af dansk forsvar. Vi har fra dansk side – som det fremgår af mit svar på spørgsmål nr. S 466 – påtaget os at studere mulighederne for at fremme dem.

Forsvarsforliget sætter imidlertid meget snævre grænser for yderligere forsvarsforanstaltninger, og disse seneste forslag må i øvrigt ses på linie med en lang række andre forslag fra NATOs almindelige forsvarsplanlægning, der tager sigte på forbedringer af det danske styrkebidrag til alliancen.

Regeringen ser principielt gerne en yderligere modernisering af forsvaret, men hvilke konkrete foranstaltninger der i givet fald ville være mest hensigtsmæssige, er et spørgsmål, der vil bero på mange faktorer, herunder hensynet til sikker modtagelse af tildelte forstærkninger og muligheden for, at visse forstærkninger efter omstændighederne kan tænkes indsat andre steder.

I alle tilfælde vil enhver forbedring af forsvaret, som kan tænkes gennemført inden for de økonomiske rammer, være ensbetydende med en styrkelse, der er i landets egen interesse.

Spm. nr. S 470

Til *ministeren for skatter og afgifter* (20/12 84) af:

Dohrmann (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvorfor han ikke foreslår, at offentligheden får adgang til alle skatteregistre, da det hermed sandsynligvis vil blive afsløret, at mange af dem, der råber højest op om andres skattemoral, næsten intet selv betaler i skat?«

Begrundelse

At mange af de personer, der ofte udtaler sig fordømmende om andres transaktioner for at slippe billigere i skat, ofte bliver afsløret som nogle hyklere, fordi de tit selv har været de dygtigste i så henseende, giver begrundet mistanke om, at mange folketingsmedlemmer, borgmestre, ja selv ministre slipper forholdsvis langt billigere i skat end personer med væsentligt lavere indkomster.

Inden folketinget derfor overhovedet kan tillade sig at anvende ordet moral i forbindelse med skat, har offentligheden krav på at få oplyst, hvorledes lovgiverne, borgmestre m.fl. har det med skatter.

Der skal ikke lægges skjul på, at spørgeren tror, at offentlighedens adgang til skatteregistrene vil afsløre, at hovedparten af regeringens og folketingets medlemmer har nogle tilsigtede fradrag, som ligger langt over gennemsnittet.

Svar (9/1 85):

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Jeg kan oplyse, at et lignende spørgsmål om at lade offentligheden få adgang til oplysninger om skatteyderes indkomst og pålignede skatter er blevet rejst af medlemmer af Danmarks kommunistiske parti i folketings-samlingen 1973–74 i et forslag til folketingsbeslutning (forslag IX) og af et medlem af socialistisk folkeparti i samlingen 1982–83 i et skriftligt spørgsmål til ministeren (spørgsmål nr. S 627, folketingets forhandlinger 1982–83, sp. 6695).

Både den daværende finansminister og jeg har ved de lejligheder afvist at medvirke til, at nævnte skatteoplysninger bliver offentligt tilgængelige.

Efter den gældende skatte- og registerlovgivning er der pålagt skattemyndighederne en generel ubetinget tavshedspligt med hensyn til skatteyderes indkomst- og formueforhold. Det skyldes, at disse oplysninger tilhører privatlivet og derfor skal værnes. Loven om offentlighed i forvaltningen undtager da også oplysninger om enkeltpersoners personlige og økonomiske forhold fra offentlighedskravet.

Jeg kan i øvrigt ganske henholde mig til, hvad der er anført i mit svar på spørgsmål nr. S 627.